

[Henning Hasle.]

lig ment, at man kunde simplificere dette meget ved at undgaa disse Anmeldelser og dette Skriveri. Der er jo mange Mennesker, som ikke holder saa meget af Skriveri, og som, naar de ser saadanne Blanketter, de skal udfylde, bliver tvivlraadige og skal have Vejledning. Og skal nu alle de Mennesker, der har 500 Kr., have Vejledning i en Bank — og det bliver mange —, saa vil det gaa umaadelig langsomt. Kan det virkelig tænkes, at det kan ordnes paa en Uge?

Nu har den højtærede Handelsminister fortalt mig, at der er truffet en praktisk Foranstaltning, nemlig at disse Anmeldelsesblanketter i Morgen bliver sendt ud til hver Husstand i Landet, saa man kan udfylde Blanketten, inden man gaar hen i Banken eller Sparekassen. Det er naturligvis en Fordel, det ser jeg fuldt vel; alligevel tror jeg, at mange ikke rigtig kan bevemme sig til at udfylde saadan en Blanket. Jeg tror trods alt, at Ekspeditionen vil blive langsom, jeg er bange for, at det vil bryde sammen, og jeg henstiller derfor til den højtærede Finansministers og Tingets Overvejelse, om man ikke skulde lade de 500 Kr. gaa uden nogen Registrering og Anmeldelse. Jeg tror, det vilde simplificere Sagen ganske kolossalt, og jeg tror, man vil komme til at fortryde det, hvis man lader være.

Forholdet er umaadelig vanskeligt, det viser ogsaa Forholdene i andre Lande. I Frankrig og Belgien er en lignende Transaktion gennemført, og dér kan man vist uden Overdrivelse sige, at det gik galt, det gik ikke godt i hvert Fald. Om vi nu har lært noget af disse første Eksperimenter, der er foretaget i de to Lande, det ved jeg naturligvis ikke. Mig bekendt har der ikke været nogen dansk Embedsmand eller anden sagkyndig i Frankrig eller Belgien for at studere, hvordan det er foregaaet. Jeg havde egentlig ment, det havde været rigtigt, om man et Stykke Tid havde sendt en Mand derned for at studere Forholdene. Jeg tror ikke, det er sket, men noget kan man selvfølgelig have lært paa Afstand. Jeg haaber, det er Tilfældet.

Medens jeg er ved Pengene, vil jeg gerne, skønt jeg ellers ikke skal gaa i Enkeltheder, nævne § 11, Stk. 3, hvorefter man endnu den 23., 24. og 25. Juli kan bruge 5- og 10-Kronesedler som Betaling for Befordring, Indkøb af Levnedsmidler en detail og Indkøb af Medicin o. lign. Jeg synes, det er overordentlig snævert formuleret. Mon det dog er nødvendigt at formulere det saa snævert? Saa vidt jeg kan se, vil det f. Eks. sige, at man ikke vil kunne benytte

disse Betalingsmidler paa Restauranter, man vil ikke kunne benytte dem i Teatre, Biografer o. lign. Det er dog et voldsomt Afbraek i det daglige Livs Foreteelser, og jeg spørger: Er det nødvendigt? Var det ikke muligt at give en lidt bredere Formulering, saa man ikke greb mere ind i Dagliglivets Forhold end allermest nødvendigt?

De Penge, man har tilovers ud over de 500 Kr., skal jo spærres. Jeg vil ogsaa gerne spørge den højtærede Finansminister, om det er nødvendigt. Det maa da være nok, at de bliver registreret, synes jeg. Disse Penge skal man dog ikke have særlig Straf for at have liggende paa ganske legal Vis, naar de er afleveret til Banken efter denne Lovgivning. Jeg tror ogsaa, dette kunde gøres en lille Smule smidigere.

Der er ogsaa Bestemmelsen om, at en Mands Kontos Størrelse pr. 9. April 1940 har afgørende Betydning for, hvad han kan hæv. Det er, som enhver, der har med Forretningslivet at gøre, ved, meget tilfældigt, hvad der paa en tilfældig Dato staar paa Kontoen. Det er ganske tilfældigt, om den er negativ eller positiv eller hvor meget negativ eller positiv den er. Det er meget vilkaarligt at sætte en saadan Grænse, og der er det pudsige, at hvis man i Dag har en Kassekredit, der er negativ, saa har man altsaa ikke nogen Konto, det vil sige, saa kan man trække, hvad man vil, men er Kontoen tilfældigvis positiv nu paa Kontrol dagen, indtræder altsaa alle Restriktionerne. Det synes jeg egentlig er et mærkeligt Forhold. Det er altsaa ligefrem en Fordel for ens Bevægelsesfrihed at skyldte Penge væk til Banken. Men, som sagt, det er meget svært at overse disse Ting, naar man ikke har haft Lejlighed til i nogle Dage at gennemtænke det hele, men det har jo den højtærede Finansminister, og det er muligt, at der kan gives tilfredsstillende Svar paa dette Punkt. For mig synes det at være lidt underligt.

Jeg var glad ved at høre, at den højtærede Finansminister i Eftermiddags i sin Forelæggelsestale sagde, at dette jo ikke havde noget med Skattelovgivningen at gøre. Det kan vi andre ogsaa se, det ikke har, naturligvis, men det er rart at faa det bekræftet over for Offentligheden. Der er altsaa ikke Planer, forstaar jeg, om, at nu skal Indbo beskattes, eller nu skal Selskaber formuebeskattes el. lign., det er ikke Meningen.

Men saa er der jo et Spørgsmaal, som altid paatrænger sig, naar vi i de senere Aar taler om Skatteproblemer, det er den tvungne Opsparing. Den foregaaende Fi-